

Adults en acció

Nº 43

Associació Zitzània

Opina!

digues-hi la teva!

Explica't!

Fes sentir la teva veu!

Aquest és el teu espai!!

índex

Editorial	4
El cafè	5
Temps de tradicions	12
Activitats d'escola	15
El racó literari.....	18
Sota la palmera	24
Imatges	29
Zitzània.....	34

editorial

Benvolguts,

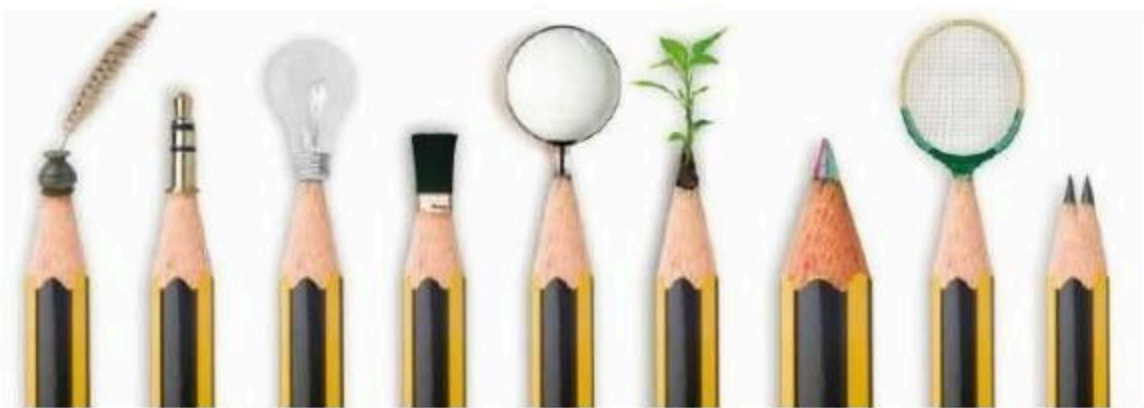
Aquest segon trimestre ha passat volant! Ja veieu, fa quatre dies era Nadal i ara ja tenim la Setmana Santa aquí! Per a tots nosaltres ha estat un trimestre curt, però alhora molt intens; ple d'exàmens, treballs, activitats, etc.

D'entrada semblava que no podríem omplir les pàgines de la revista, però poc a poc ens heu anat fent arribar articles d'opinió, fotografies, recomanacions, etc. Així que tal com veieu al final hem pogut fer quelcom i us podem oferir la revista del segon trimestre!

Hi ha articles d'opinió sobre la problemàtica del bullying, un tema que últimament ha estat a l'ordre del dia als mitjans de comunicació per alguns malhaurats casos amb desenllaç fatal. Aquesta vegada tenim un ventall d'articles molt diversos a la secció del racó literari (entrevistes, articles d'opinió, ficció, etc.) i boniques imatges de paisatges que alguns de vosaltres heu volgut compartir amb la resta de companys. Per acabar la nostra associació de alumnes Zitzània també ens ha fet partícips de les activitats que vénen organitzant des de principis de curs i ens engresquen a participar-hi

Esperem, doncs, que gaudiu d'aquesta lectura i us animem a continuar col·laborant amb nosaltres. Recordeu que la revista de l'escola és una tasca de tots.

Molt bones vacances de Setmana! Us esperem a la tornada!

Comissió de la revista

El cafè

BULLYING

El bullying és un tema que afecta molt avui dia arreu del món i cada cop més. Busquen la manera d'acabar amb aquesta intolerància i no saben com, malauradament cada cop hi ha més casos i molt greus. Jo crec que sempre ha existit el bullying, però abans la gent s'amagava més de qualsevol situació que pogués creure que li causaria ser la burla de classe. Ara que hem evolucionat, tothom té la llibertat d'expressar-se, de dir el que li agrada i el que no o sortir al carrer com vol, però hi ha un tant per cent d'ignorants que han quedat enrere i no entenen aquests conceptes.

Això no es pot tolerar i s'han de posar mesures més radicals, no deixar-ho passar i actuar abans que sigui massa tard.

S'ha de posar molta atenció a aquella persona que sofreix bullying i ajudar-los a recuperar la confiança que segurament han perdut.

També per prevenir aquests casos haurien que mentalitzar als nens de ben petits que això està mal fet i que no és cap broma. Ensenyar-los a tenir empatia i que intentin posar-se en la situació d'aquestes persones que tan sols són com volen ser.

Damaris Garrido Rubio

GES I matí

BULLYING

Una salutació per a totes les persones que s'hagin parat a llegir unes quantes línies sobre un tema que és de molta importància i passa des de fa molt de temps. L'assetjament escolar, un d'aquests assumptes que moltes persones resten importància a l'assumpte amb la típica afegitó "és cosa de nens, ja espavilaran quan creixin, així és la vida", entre d'altres frases de la mateixa índole.

Avui en dia s'ha fet ressò d'aquesta situació per una paraula en anglès "bullying", que no deixa de ser assetjament escolar. Jo em dic sempre: "Però es veu que les coses són més importants quan es diuen en anglès, la gent fa més cas! Quina llàstima de societat".

Ara us posaré una petita definició d'aquest terme a manera d'introducció:

Definició de bullying

L'assetjament escolar (també conegut com fustigació escolar o, fins i tot, per la seva terme anglès bullying) és qualsevol forma de maltractament psicològic, verbal o físic produït entre escolars de forma reiterada al llarg d'un temps determinat. Estadísticament, el tipus de violència dominant és l'emocional i es dona majoritàriament a l'aula i pati dels centres escolars.

L'assetjament escolar és una espècie de tortura, metòdica i sistemàtica, en la qual l'agressor sumi a la víctima, sovint amb el silenci, la indiferència o la complicitat d'altres companys.

Aquest tipus de violència escolar es caracteritza, per tant, per una reiteració encaminada a aconseguir la intimidació de la víctima, implicant un abús de poder quan és exercida per un agressor més fort (ja sigui aquesta fortalesa real o percebuda subjectivament) que aquella. El subjecte maltractat queda, així, exposat física i emocionalment davant el subjecte mal tractador, generant-ne com a conseqüència una sèrie de seqüeles psicològiques (encara que aquestes no formin part del diagnòstic); és comú que l'assetjat visqui aterrit amb la idea d'assistir a l'escola i que es mostri molt nerviós, trist i solitari en la seva vida quotidiana. En alguns casos, la duresa de la situació pot comportar pensaments sobre el suïcidi i fins i tot la seva materialització, conseqüències pròpies de la fustigació cap a les persones sense limitació d'edat.

Un cop ja ficats en el tema: La situació real és que, la majoria de les persones no sap el que es pateix i sent quan un individu / a li ha succeir o succeeix si no ho viuen i experimenten en la seva pròpia pell. És molt difícil de detectar si no és la mateixa persona que el pateix qui ho explica a algú i en moltes ocasions no ho diuen per vergonya o por.

Jo dic a totes aquestes persones que pateixen bullying que no callin, que ho expliquin i sobretot als més petits de la casa, als nens: "que no és culpa vostra, no tingueu por de parlar que ningú us renyarà i el més important no és de "xivatos" explicar-ho, al contrari és de valents".

Com a final diré: Que la forma de solucionar totes aquestes coses en els temps en què vivim és que canviem com a societat i pensem més en els altres que en un mateix, que tots som una gran família i aquesta s'ha ajudar. Si aquest terme no cala en la societat penseu en una manada de llops, ells s'ajuden entre si.

Francisco Rivas Periañez
Ges I tarda

BULLYING, UN PROBLEMA DE TOTS

BULLYING: és qualsevol forma de maltractament psicològic, verbal o físic produït entre escolars de forma reiterada al llarg d'un temps determinat, tant a l'aula, com a través de les xarxes socials. (**WIKIPEDIA**) .

Li hem posat nom, però, sabrem resoldre-ho?. Com a pare d'un fill de 12 anys em preocupa bastant. Sincerament penso que com indico en el títol, és un problema de tots. Sempre ha existit la figura del nen/adolescent que intimida i maltracta a la resta. Què canvia ara llavors? Són més i pitjors les seves pràctiques (fins i tot morts i suïcidis) i pel que sembla, més indiferència dels qui no ho sofreixen.

Els professors, si bé és just dir que quan deixem als nostres petits a l'escola o l'institut ells són els responsables de cuidar de la seva seguretat, i vigilar que es trobin bé, igualment crec que també és just reconèixer que cada vegada és més difícil amb més alumnes i menys mitjans. Amb una nova generació d'alumnes que coneixen els seus drets però no tenen capacitat d'entendre'ls. Sense oblidar que els professors, i sempre és la meva opinió, estan per ensenyar i no per educar.

Parlant de l'educació, s'hauria d'impartir a casa que pel que conec no és ni sempre, ni en tots els casos. Potser el ritme de vida en el qual ens trobem immersos nosaltres en l'actualitat, els nostres pro-

pis nivells d'exigència de ser més i millor que el veí del costat, l'estrès al que estem sotmessos nosaltres mateixos, ens resti temps per als nostres fills, per estar amb ells tant com per educar-los, i inconscientment els contagiem els nostres nivells d'exigència. Quants nens després d'estar unes 6 o 7 hores lectives a l'escola, els queden després, entre 1 i 3 d'extraescolars, més la de deures, a un nivell potser, massa alt d'exigència?. Quant temps els queda per jugar i esplaiar-se? I per relacionar-se? I per aprendre a compartir, a jugar i no a competir, i en una paraula ,desconnectar? No podria ser que bolquessin les seves frustracions de l'única manera que coneixen? Humiliant al contrari.

I parlem de la societat, quan jo tenia l'edat que té el meu fill ara, ens movíem pel carrer o parcs, en grups d'amics. Teníem ídols que predicaven valors de respecte i anti drogues, per exemple. Esportistes que ens convidaven a seguir els seus passos amb grans esforços i sacrificis. Potser els nostres nens i adolescents tinguin amb les noves tecnologies massa informació i estem segurs, jo no, que són capaços d'entendre-la i analitzar-la? És tota bona la que reben?

No pretenc ni des de lluny tenir la solució d'aquest gran problema, no estic capacitat, solament és una reflexió però repeteixo, sóc pare d'un fill de 12 anys, i em preocupa.

Miguel Angel Cousillas
GES I Vespre

EL BULLYING

Per parlar del bullying primer cal saber que és. La paraula bullying significa que a l' escola o institut on estudies els teus companys et molesten, discriminen t' avergonyeixen pel teu estat físic o per la teva aparença, per la teva vestimenta, per la manera com penses, per la teva sexualitat i en ocasions molt greus hi ha cops i amenaces. Aquest acte pot afectar mentalment i psicològicament a la persona que rep bullying i això pot arribar a afectar a l' estat físic. Aquesta persona pot deixar de menjar, fer-se autolesions, tenir menys comunicació amb les persones que coneix i en casos extremadament greus arribar a suïcidar-se. Els que reben bullying no arriben a

PER QUÈ HI HA BULLYING?

Jo crec que el bullying passa per diferents motius, per a mi el principal és la falta d' educació i respecte dels nens. No es valora a la persona, només ens fixem en l' exterior , si portes roba vella, si ets gras, si portes ulleres..., són detonants per començar a fer bullying a un nen o nena.

Per altra banda a les escoles no controlen gaire aquests casos, solen pensar que són "tonteries de nens". Si ho detectessin i aturessin abans, no hi arribaria més enllà. Caldria augmentar la relació entre l' escola i la família, d'aquesta forma es solucionarien més aviat els problemes.

dir-t'ho perquè tenen por a que això pugui arribar a ser pitjor i que afecti a la seva família. Tampoc arriben a explicar-lo per les amenaces que rep.

Per parar-lo el primer que s'ha de fer és que la persona que rep bullying ha de tenir coratge i encarar els agressors. Si això no funciona avisar als professors i als pares, però fer això no és fàcil per a ells, només per a les persones que tenen molt valor.

Jhonatan Céspedes
GES I matí

Per començar, des de casa s'ha d'inculcar als nens uns valors com a persones, com l'educació i respecte als altres . Després des de la societat també s'hauria de fer un canvi, perquè es mostra molt la perfecció en el físic.

Des de l' escola, que és on es produeix, hauria de vigilar més a prop per evitar-ho des del principi.

Elena Escobar GES 1 Matí

BULLYING

El bullying o abús escolar no és un fenomen de fa poc, sinò que a mitjans dels anys 70 el professor Dan Olweus va començar a investigar alguns casos de suïcidis escolars. Aquesta va ser la primera investigació detallada del bullying i el seu treball va servir de referència a altres països, al 1993 va posar en marxa la primera campanya de precaució. El treball de Noruega, el cas Jokin i els personatges de ficció mostren que el bullying ha format part nostre des de fa molt.

El bullying es divideix en dos grans categories: l'assetjament directe (baralles, agressions físiques...) i l'assetjament indirecte (aïllament social, burles, rumors...). Dins aquests grups trobem el bullying físic (més comú en nois), el més habitual i pot ser directe (cops, empenyes...) o indirecte (robar, trencar...). El bullying verbal (més comú en noies) són actes amb la finalitat de discriminar i pot ser directe (sobrenoms, insultar...) o indirecte (rumors, mals comentaris...). El bullying psicològic és el més difícil de detectar, ja que l'agressor s'assegura que ningú ho vegi i així segueix en l'anonimat. El bullying sexual es dona quan el maltractament ha sigut a parts íntimes. El bullying homòfob és quan el maltractat fa referència a l'orientació sexual i el bullying social s'utilitza per aïllar a la persona de la resta del grup.

El que pot fer la família per prevenir això és donar un bon exemple als nens i resoldre els problemes sense violència, interessar-se per la vida i el comportament del nen, una disciplina ferma però no urgent, motivar al nen a prendre les seves decisions i aprendre les conseqüències. En cas de tenir germans ensenyar-los a resoldre els problemes sense violència, ensenyar-los les aptituds de la vida quotidiana, ensenyar-li honestat, comprensió i respecte pels altres, mostrar empatia, ensenyar a formar part de grups socials que corresponguin als seus interessos. Si la família sospita que el nen pateix bullying preguntar-li directament, si és al contrari, adoptar mesures negatives però no brutals, per a una conducta més apropiada.

Hem de recordar que molts nens pateixen bullying, per sort, molts en poden sortir i tirar endavant, però molts altres arriben fins al suïcidi perquè no poden aguantar la pressió. Recordem que sempre hem de dir: "STOP BULLYING!".

Clàudia Coll

GES I Matí

COM DETECTAR I QUÈ FER DAVANT EL BULLYNG

Adonar-se de l'assetjament escolar no és fàcil, ja que el nen està intimidat i no vol dir res. Per això entre tots hem de posar mesura i quan dic tots em refereixo a les institucions educatives, les famílies, els amics de la víctima....

En aquest cas donarem un consell als pares:

Heu d'observar al vostre fill, si aprecieu canvis d'actitud, tristesa o preocupació i encara no estan assabentats de l'existència de l'assetjament, s'aconsella:

- Escoltar al nen sense ser jutjat, si torna de classe dient que s'ha barallat, no li recrimineu per fer-ho. Si ho feu el pròxim cop no dirà res.
- S'aconsella que de tant en tant li pregunteu sobre les seves relacions a l'escola.
- S'aconsella parlar periòdicament amb els professors o tutor del nen, per informar-vos de com va als estudis i la relació amb els seus companys.

Un cop detectat que alguna cosa no va bé, heu de parlar amb el nen, el tutor o professor per aclarir la situació.

Quan sabem que hi ha un assetjament, els pares han de dur a terme:

- No minimitzar ni menysprear l'assetjament del seu fill, diem que el temps ho resoldrà ni dir que són criaturades
- Protegir al nen en les situacions on es produeix l'assetjament, per exemple; portar-lo i recollir-lo de l'escola.
- Fer que el nen es senti còmode parlant amb tu de com se sent.
- Procurar que el nen no perdi el curs, ni el ritme de la classe. Si ho fa pot afectar a la seva autoestima.
- Portar-lo a un psicòleg no perquè tingui un problema, sinó per evitar-lo, ja que ha patit un assetjament i pot afectar al seu futur.

Esther Jiménez Ariza
Català Il·lindar tarda Concòrdia

Temps de Tradicions

Com cada any hem celebrat el carnestoltes i el dijous gras a l'escola d'adults

EL CARNESTOLTES!

EL DIJOURS GRAS

Activitats de l'escola

Enguany hem celebrat com cada any el Dia del Cinema i el tema escollit ha estat els **REFUGIATS** ja que hem valorat que és de gran actualitat i interès mediàtic .

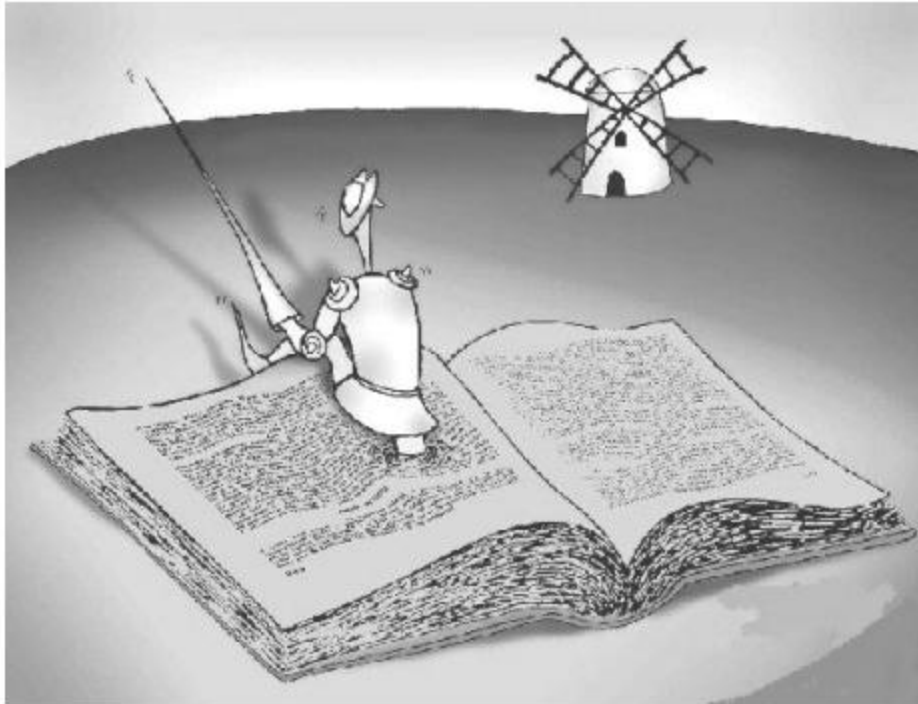
Per a l'ocasió hem projectat les pel·lícules "un día perfecto", "14 km" i "District 9", que tracten aquesta polèmica des de diferents punts de vista i ens permeten reflexionar sobre la situació actual.

També ens han acompanyat les ONGs Acnur i Proactiva Open Arms, que estan realitzant importants tasques humanitàries als llocs de conflicte. Acnur ens va explicar la seva necessària tasca als camps de refugiats siris i Proactiva Open Arms, la seva labor de salvament marítim a l'illa de Lesbos, Grècia

Racó Literari

BLOODY SUNDAY

On Sunday 30th January 1972, a cruel incident occurred in Northern Ireland, when British soldiers shot 26 unarmed civilians during a protest march against interment (imprisonment without a trial) of people suspect of being involved in the IRA (Irish Republican Army).

This is the darkest side of the his-

tory of the United Kingdom, the imperialism that the British have exercised since the XIV century to nowadays, especially in Ireland, trying to destroy the Gaelic language, the Irish culture, and its religious identity. In Northern Ireland, moreover, the British violated some Human Rights in a systematical way, like the right of the Irish Catholics to vote or the access to public jobs.

Not to be forgotten: fair facts are the best way of avoiding more violence.

Anglès 3 Matí
Rosalia Benitez

LA CARTA

Pedro me acompañó hasta la habitación, una vez en ella como todas las noches, me dio mi medicación. Sin ella no podría dormir por culpa de los fuertes dolores de cabeza.

Después de asegurarse de que me la tomé, me dio las buenas noches y se fue cerrando tras él la puerta con llave. Una vez cerrada me di cuenta que había un sobre enganchado en ella.

Me sorprendió de que no fuera de la neurótica enamoradiza de la habitación de al lado, era de mi hermano Daniel, ¿cuando había venido? Sin pensármelo más me senté en la cama y empecé a leer la carta.

Carlos,

Te escribo porque necesito que sepas que tú no mataste a María, fui yo...

Todo empezó cuando la conocí, era la mujer más bella y dulce que había conocido en mi vida, me enamoré.

Intenté acercarme a ella en más de una ocasión, pero tu casi siempre me lo impedías y en las pocas veces que lo conseguía aparecías y era como si yo ya no estuviera. Mi obsesión por ella fue creciendo al igual que el odio hacia ti, quería verte sufrir y si María no era para mí, mucho menos iba a ser para ti.

Un día escuché que habías quedado con ella en el río donde íbamos cuando éramos pequeños, así que me adelanté a tu llegada y allí estaba, sentada en la orilla con los pies metidos en el río. Me acerqué a ella tambaleándome por los efectos de la botella de vino que me había bebido.

María se giró y en ese mismo instante le di con una piedra, del tamaño de una manzana, en la sien. Después la metí en el río, junto a un ramo de flores silvestres que recogí para ella, estaba tan hermosa que no pude evitar acariciar su blanca piel y besar por primera y última vez sus preciosos labios.

PD: Un abrazo de tu hermano Daniel.

No me lo podía creer lo que acababa de leer, empecé a gritar el nombre de mi hermano mientras golpeaba la puerta con todas mis fuerzas.

Al cabo de unos minutos entró Pedro acompañado del doctor González, intenté explicarles lo de la carta pero no me hicieron caso, entre los dos me ataron a la cama, y después el doctor me inyectó un sedante, solo llegué a escuchar como el doctor dijo; "Pedro, llama a su hermano Carlos y dile que Daniel está volviendo".

Deshielo
Més grans de 25

LA CUEVA DE HÉRCULES

Soy de Tánger. Mi ciudad está situada al norte de Marruecos, en la entrada oeste del estrecho de Gibraltar, en la costa norte de África, a muy pocos kilómetros de Europa, cosa que hace de Tánger una de las principales entradas al continente africano.

De acuerdo con la mitología bereber la ciudad de Tánger fue construida por Sufax que era hijo de Tinjis, la esposa del héroe bereber Antois.

Actualmente Tánger conserva muchos monumentos arqueológicos, el más famoso de todos es la cueva de Hércules, que está situada a catorce kilómetros al oeste de la ciudad. Se cree que el semidiós Hércules durmió en esta cueva durante doce años.

Nadie sabe como se creó esta cueva, ya que mitad está hecha por el hombre y la otra parte es natural. La boca de la cueva se abre al

Atlántico y se asemeja a una silueta invertida de África, que se inunda durante la marea alta. Cuando la marea entra en la cueva los chorros de agua inundan el suelo de una forma impresionante y el interior ofrece una vista espectacular del estrecho de Gibraltar, donde se mezclan el azul del mar y el azul del cielo.

A quinientos metros de la cueva también se pueden visitar las ruinas romanas de los siglos II y III. La cueva de Hércules es de una gran importancia histórica y mitológica, así como de una gran belleza, cualquiera que viaje a la ciudad de Tánger debe visitarla para contemplar la maravilla que esconde esta gruta tan especial.

Zohra Ba-Ali
Castellà 2
Can Puiggener

NUEVAS TECNOLOGIAS

Quiero pensar que la tecnología es sinónimo de evolución y realmente así es, no podemos negar los innumerables adelantos que se han conseguido en relativamente pocos años y tan beneficiosos para el ser humano, desde la lavadora hasta los adelantos de última hora.

Por curiosidad, visité con una amiga muy interesada en la materia, la feria del móvil en Barcelona. Tengo que reconocer que estos temas me sobrepasan y que tengo un cierto rechazo, aunque entiendo que cada vez es más necesario introducirse en ellos. Si no intentas dominarlos mínimamente, estás perdida porque te conviertes en una auténtica analfabeta.

Comparando los primeros móviles, con los adelantos de última tecnología, hay un abismo enorme, resulta que son flexibles y muy inteligentes, tanto que te controlaran si te has limpiado bien los dientes etc. Esto es tremendo, y me hace pensar que si ahora ya somos esclavos del teléfono, dentro de muy poco no sabremos hacer absolutamente nada por nosotros mismos. De hecho ya ni sabemos hablar personas con personas. Hay una imagen que se ve todos los días a todas horas y en todos sitios: ¿Quién no ha visto, un grupo de jóvenes todos sentados y todos mirando el teléfono, sin mirarse, sin hablarse, sin comunicarse?. O.....una mesa en un restaurante, de dos, de cuatro, o de seis, todos absortos en sus aparatos. A mí eso me parece patético y a la vez me da miedo. No quiero imaginar como será dentro de 15 años, supongo que la realidad supere la ficción, y acabemos con un chip implantado en el cerebro, y nos olvidaremos de ser personas. Dada mi edad, tendré la gran suerte de no conocer muchos adelantos, que aunque quiera no entenderé nunca. Y esto no va en contra de las nuevas tecnologías si no del mal uso.

Adela de las Heras

Compètic Inicial

MIRO CAER LA LLUVIA

Miro caer la lluvia
A través de mi ventana,
Y el sonido melancólico
De las gotas en los cristales,
Reavivan mis sentimientos,
Mis flaquezas y vanidades.

Veo todo más sencillo
En la paz de la tormenta,
Y sonrío cuando pienso
En la miseria de la riqueza,
La soledad del poder,
Lo vulgar de la nobleza ,
Del que se cree superior ,
Pues cualquiera lo supera.

Y la vida que vivimos
Como tristes marionetas,
Bailando al son que tocan
Quienes dirigen la orquesta.

Lo difícil que lo ponemos
En nuestra fugaz existencia,
Destruyendo poco a poco
La madre naturaleza,
Que nos perdona día a día ,
Ofreciéndonos sus cosechas,
Y nos cubre con un manto
De inigualable belleza.

Yo sigo mirando la lluvia
A través de mi ventana,
Y las gotas en los cristales,
Son el llanto melancólico
De mi alma desolada.

Luisa Aznar Simón.
GI tarda.

SCHOOL INTERVIEW

Peace is a nineteen year old Nigerian boy living here in Sabadell. In order to know more about him, a little bit more than he is two meters tall and a very nice guy, we made that interview.

Q: How long have you been here?

A: "I have been living in Spain for two years "

Q: Why did you come Spain?

A: "When I was young my mother lived here and me in Nigeria. When she established here I moved with her."

Q: What is the weather like in Nigeria?

A: "It is very hot in the day but pretty cold at night. We have two seasons: rain season and dry season"

Q: What do you miss from your country?

A: "My family and friends..."

Q: Is it difficult to adapt to Spain?

A: "No, but it was a little bit weird at first. I am pretty sociable and I didn't have many problems."

Q: How many languages to you speak?

A: "Some kind of "local English" including words from a hundred languages. I also speak a little of Catalan and Spanish, and even a bit of "Yoruba"."

Q: What are you studying here?

A: "Now I'm studying in Can Rull to pass the PACFGS test"

Q: What do you think about education in Spain?

A: "It's great, it is being a good experience."

Q: What Marks are required to access to vocational school in your country?

A: "I don't remember, it is different from here."

Q: What are the most popular studies in Nigeria?

A: "Medicine, engineering and economics."

Thank you for your time, Peace, it was a pleasure to meet you.

Roger Teruel
PAGSFP

Sota la palmera

Es muy interesante aprender informática ya que vas poco a poco evolucionando y adquiriendo conocimientos a la vez que aprendes. Hemos empezado haciendo cosas básicas y a medida que íbamos teniendo más nivel, hacíamos ejercicios más complicados.

El curso es muy completo ya que toca muchos aspectos de la informática, desde la historia de los primeros ordenadores hasta la actualidad. Aparte de hacer el curso de informática, estoy haciendo el Pau + más 25 años, ya que me gustaría estudiar integración social. Es un grado superior muy interesante y con mucha salida laboral. En la sociedad actual hay muchas carencias.

David Torres Moreno
Compètic Inicial

SHOULD WE ALL LEARN ENGLISH?

In my opinion it is necessary to learn English, English is the global language, it is the most spoken language in the world and the unofficial language among people who have other mother tongues. In our society with the new access to information through new technologies like internet many contents are in English. Now it is easier to travel around the world than in the past, and we need English if we want to communicate with foreigner people.

In my opinion learning English is necessary and I don't see any reason not to learn it.

Jose Luis Gil
Més grans de 25

I WOULD LIKE TO LIVE IN HAWAII!

I would like to live in Hawaii because it is one of the nicest islands in the world. It is the last state of the United States of America. It is a very important island for tourists, surfers, biologists...

Honolulu is the capital of Hawaii. This wonderful island offers an amazing variety of entertainment. It is possible to visit still active volcanoes. Hawaii has got better beaches than another island. If you go to the Hawaii, you should visit the most famous harbour in the world (Pearl Harbour). When the tourists visit Hawaii, they eat the "Poke", "Lomi Lomi", "Opihi" and more. The beaches have got many beautiful colours and water is perfect to swim and to do surfing.

About seven millions tourists come to enjoy Hawaii every year. The people relax and enjoy its best holidays. Hawaii is like paradise.

Noelia Fontdevila
Més grans de 25

CREED

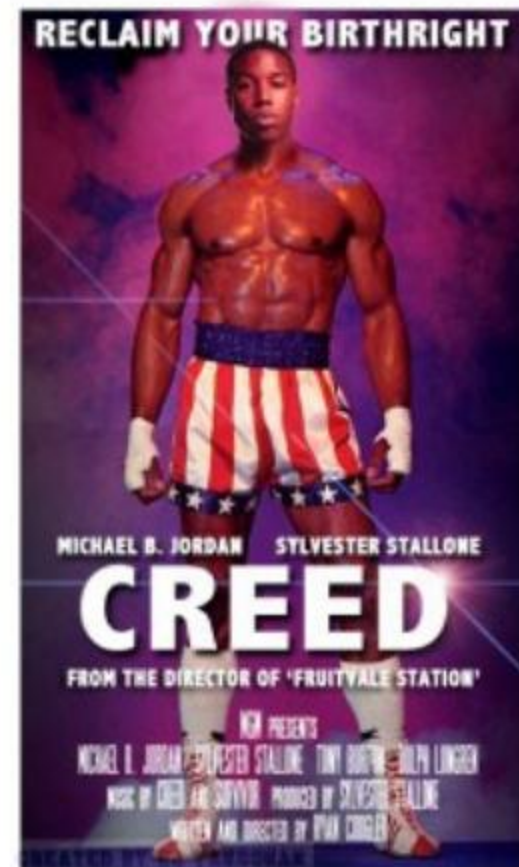
Adonis Johnson (Michael B. Jordan) no va arribar a conèixer al seu pare, Apollo Creed, etern rival de Rocky Balboa i campió del món dels pesos pesats, mort a causa dels letals cops del boxejador Ivan Drago, fet que va succeir abans de que ell naixés. El jove Adonis vol seguir els passos del seu pare i dedicar-se a la boxa i perquè no, recuperar el títol de campió que va aconseguir el seu pare en 1979.

Ningú pot negar que porta la boxa a la sang, així que el jove es trasllada a Filadèlfia, lloc en el que es va celebrar el llegendari combat entre el seu pare i Rocky Balboa.

Però per arribar al cim del pugilisme, necessita molt esforç i dedicació, que en resumits comp-tes es tradueix en molt entrenament. El fill de l'antic guanyador buscarà a algú que compleixi la funció de mentor, perquè l'ajudi en el camí fins a la victòria, moment en el que Rocky Balboa (Silvester Stallone) entrarà en escena. En un principi el boxejador retirat dubtarà sobre la proposta de tornar a les mateixes, perquè insisteix en que ja ha deixat aquell món per

sempre. Finalment acceptarà, ja que veu en Adonis la mateixa força i determinació que tenia el seu pare. Rocky ajudarà al jove a aconseguir el seu somni, ensenyant-li les seves reeixides tècniques i transformant-li en certa manera, en el seu successor.

Spin-off de la mítica saga de Rocky Balboa on tornarem a veure al veterà Silvester Stallone la setèima pel·lícula en torn a aquest mític boxejador la protagonitza Michael B. Jordan. El repartiment el completen Wood Harris, Tessa Thompson i Ritchie Coster. La direcció del film corre a la càrrega de Ryan Coogler, que va debutar en el món cinematogràfic con *Fruitvale Station*, guardonada en el Festival de Cannes.

Sandra Aroca
PAGSFP

SERIES DE TELEVISIÓN

Por los últimos años han ido incrementando las miniseries, novelas, películas de personas que han tenido que ver algo importante en la historia. Últimamente grandes plataformas internacionales han dado cabida a contar de una manera u otra como ha sido la vida de: Políticos, cantantes, actores, deportistas e incluso narcotraficantes.

Éste es el caso de uno de los mayores narcotraficantes del mundo. Llamado Pablo Escobar, aquel sujeto que jugaba a ser poderoso... lamentablemente ese juego fue la causa de miles de muertes, incluyendo la de él.

Sin embargo hubo una serie totalmente ficticia que causó mucha expectativa durante el año 2008-2013 aproximadamente llamada Breaking Bad.

Ésta es la vida de un profesor de química llamado Walter White que después de un control médico le es diagnosticado un cáncer de pulmón muy avanzado.

Sin seguro médico, compaginando trabajos para llegar a fin de mes, decidió contarle a su familia en su cumpleaños.

El cuñado de Walter pertenecía al grupo policial de la DEA. Y en una de sus redadas anti-drogas detienen a un ex alumno de Walter. Aquel chico llamado Jesse Pinkman se convertiría luego en la gran salida para recaudar todo el dinero que necesitaba para el tratamiento, dándose el lujo de dejar mucho dinero para su familia.

Breaking bad es la historia de cómo un profesor modesto cae en las redes de ganar dinero fácil con la finalidad de poder pagarse el tratamiento médico y dejar a su familia bien cubierta para en un futuro no pasar penurias. ¿Qué hacer en su lugar? ¿Usar tus conocimientos como hizo el para elaborar meta-anfetaminas? O ¿dejarte morir poco a poco, lentamente?

A lo largo de la serie relata que no es un mundo fácil tanto para el consumidor, como para el que la procesa.

En mi opinión es una serie muy recomendable, hoy en día cualquier persona ha escuchado hablar de breaking bad o incluso la ha visto. Por ser tan ficticia que al mismo tiempo es real.

Johnny Diaz Mejía
PAGSFP

NOVETATS A LA BIBLIOTECA

Amb la bona voluntat de millorar les prestacions, tot i que limitades, de la nostra biblioteca, des de la comissió volem informar d'algunes petites accions dutes a terme en el que portem de curs les quals, plegades, semblen estar començant a donar els seus fruits en termes de dinamització de l'ús d'aquest servei.

D'una banda, ja fa mesos que s'ha endegat el servei que podríem anomenar d'"autopréstec/ auto-retorn" per tal de facilitar l'autonomia dels usuaris, amb independència de si hi ha o no professora-bibliotecària a l'hora de deixar constància en el moment en què necessiteu agafar en préstec o retornar llibres o altres documents disponibles mitjançant el quadern verd anomenat "REGISTRE DE PRÉSTEC", on cal anotar acuradament les dades sol·licitades, conjuntament amb la caixa retolada "RETORNS DE PRÉSTEC". Trobareu aquests objectes sobre la taula de la professora-bibliotecària, just a l'entrada.

D'altra banda, a la paret entrant a l'esquerra, a l'alçada del grup d'ordinadors destinats a l'ús dels estudiants per a finalitats acadèmiques, hi ha un petit prestatget on anem exposant alguna de les darreres NOVETATS catalogades que, per alguna singularitat, ens sembla remarcable en aquells moments. Totes aquestes novetats també estan disponibles per al préstec.

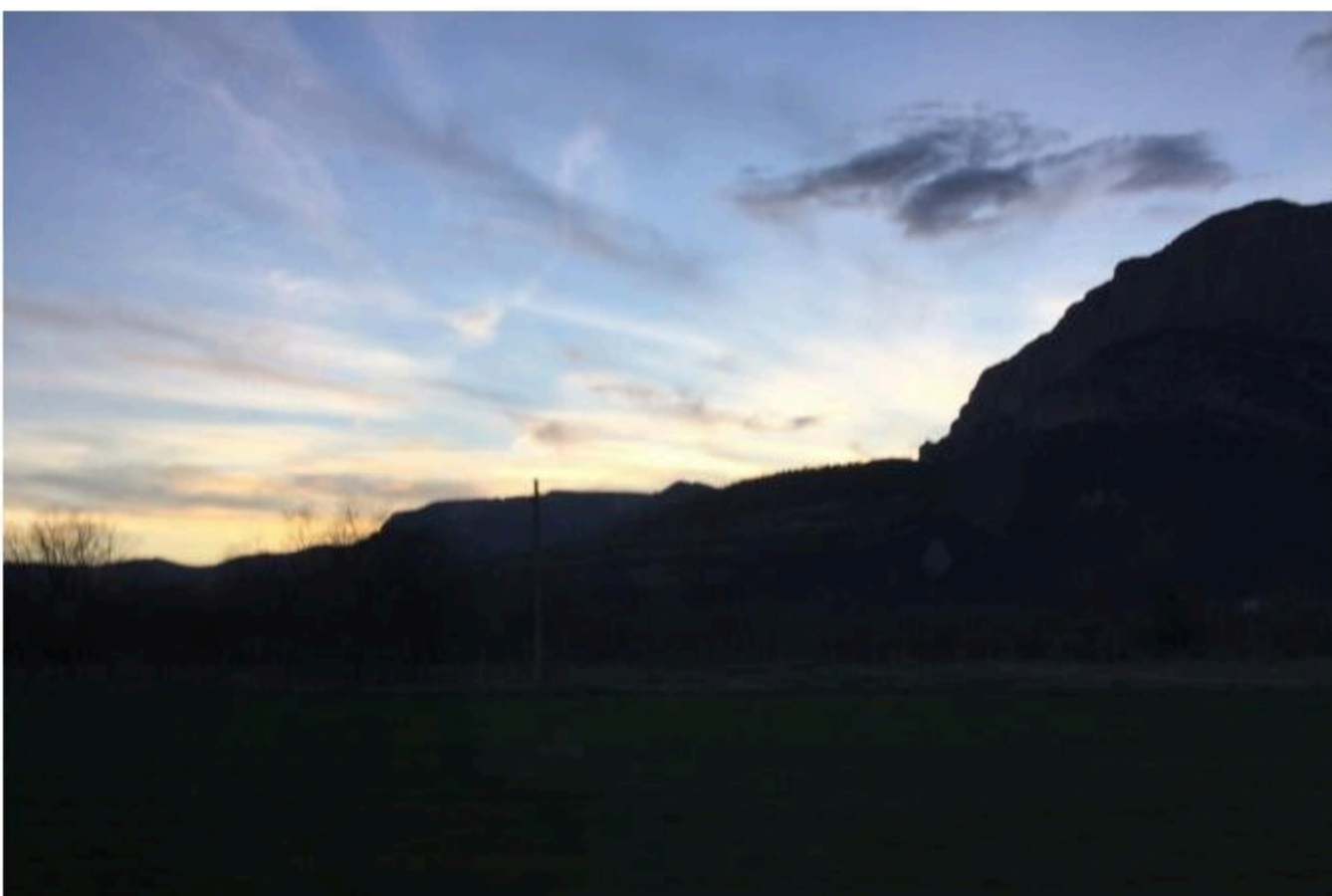
Finalment, voldríem fer ostensible que hem habilitat un parell de racons en LLENGÜES ESTRANGERES dedicats a LECTURES GRADUADES EN ANGLÈS (i, per tant, sovint, abreujades i adaptades als 6 nivells corresponents als 6 colors descrits visualment i etiquetats a la foto al·lusiva a aquesta part de l'article), així com EN FRANCÈS -ja que una altra de les novetats d'aquest curs és que el nostre centre acull, fora de currículum, els tallers d'intercanvi lingüístic Aprenem, organitzats per voluntariat en col·laboració amb l'Ajuntament de Sabadell els dilluns al matí.

Gemma Trias Gilart
Comissió de Biblioteca

Imatges

Lluïsa Aznar, Fotos de Paisatges

El meu Sant Valentí a la neu!! Preciós paisatge pireneenc nevat
Cristina Càmara
PAGSF

Mireu quin bonic paisatge podem trobar entre Caldes i Arenys de Mar
Clàudia Coll
GES I matí

Foto del palau de Sissí (Schön Brunn Scholoss): Vista del pavelló de caça del palau d'estiu. Quina caminada!!! semblava que estava molt prop, però no ho era tant. La caminada pagà la pena les vistes eren espectaculars.

Mar Francès (professora CFA Concòrdia)

Com que jo sóc molt aficionada a visitar ciutats he optat per d'un dels meus paisatges urbans preferits, Nova York. Tal com veieu enmig dels rasca cels també hi ha verd!

Laura Feliu (Professora)

Associació Zitzània

Des d'aquestes línies, m'agradaria recordar-vos a tots els alumnes que la Zitzània és l'associació d'alumnes de la nostra escola, com totes les associacions necessitem la participació general dels alumnes de tots els grups, ja que treballem per i per a vosaltres. A més a més, de facilitar les còpies dels dossiers de tots els alumnes, s'organitzen diverses activitats adreçades a tots vosaltres. L'objectiu de l'associació és fomentar la concòrdia i la participació entre els alumnes dels diversos grups per tal d'afavorir la integració de tots en la nostra societat.

Durant el primer trimestre la Zitzània va col·laborar amb la campanya de recollida de roba, la participació tant de la gent que va fer aportació de roba d'abric, com la dels alumnes més desfavorits fou notòria, en pocs dies es va fer la campanya de recollida d'aliments per a intentar pal·liar les dificultats alimentàries dels alumnes amb més dificultats econòmiques, també va haver-hi molta participació. Aquestes activitats són de Zitzània solidària, però no totes les activitats estan en aquest apartat, Zitzània també fa sortides culturals, obertes a tots els alumnes que vulguin participar, solen fer-se el primer diumenge de cada mes, durant aquest dos trimestres s'han fet dues sortides culturals, la primera fou a l'Hospital Sant Pau, edifici modernista que van visitar els nostres alumnes amb un guia que els hi anava explicant els llocs més emblemàtics de l'hospital. Aquest mes de març la sortida s'ha fet al Museu de Cultures del Món i al Museu Picasso, i si jutgem per les fotos, ha estat força interessant .

Zitzània també participa en l'organització d'algunes festes, entre elles les Carnestoltes, on un grup d'alumnes es va disfressar i va participar al petit concurs de disfresses, passant una vetlada d'allò més agradable, sopant i conversant amb altres pupils de diversos ensenyaments. Per últim però no menys important estan les beques de Zitzània que ajuden amb el material als alumnes que estudien de valent i volen continuar estudiant i donant el millor de si mateixos.

No ho oblideu : Veniu a les Assemblees de la Zitzània. Participa!

Foto: Cristina Vert Roca

Zitzània

CONCORDIA
ESCOLA D'ADULTS